

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRHIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARADULUI

O carte de mare valoare

Sf. Clement de Alexandria spune, că cea mai grea întreprindere este a ajunge la stăpânul tuturor. Cu drept cuvânt se cuvine deci ca râvna slujitorilor sfintelor Altare să întrecă orice râvnă omenească spre a duce sufletele către Dumnezeu, către isvorul divin al fericirii, celei pururea fiitoare.

Câte mângăieri a avut autorul acestor rânduri, de câte ori s'a învrednicit să aibe terminată vre-o lucrare chemată a servi ca mijloc de acțiune spre zările senine ale eternității. Câtă fericire și mulțumire sufletească are deci și Prea Sfinția Sa Episcopul *Vartolomeu* al Râmnicului-Noului Severin, că Dumnezeu l-a învrednicit să publice volumul: „*Produsuri sufletesti și realități verificate*“.

Înalta personalitate a P. Sf. Sale se reoglîndește minunat în volumul acesta, asupra căruia atrag binevoitoarea luare aminte a iubitei noastre preoțimi. Volumul de 450 pagini conține la început, pe o întindere de 116 pagini, un minunat tratat despre rolul etern al sfintei Biserici creștine. Fiecare cuvânt, fiecare frază este sborul sufletului pornit spre lupta care zidește și care cucerește. Cu o măiestrie inegalată combate curentele filosofice reprezentate prin Democrit și Holbach (Sistemul Naturii), — cum și pe Zeller, Marbach și alții cari în secolul XVIII. au lăudat teoriile lui Democrit.

Întreaga această operă despre rolul Bisericii creștine este o apologie neîntrecută a creștinismului. Este argumentată cu isvoare din creștinismul genuin, arătând că religia creștină a fost puternică spre a converti pe cei mai mari păcătoși și a face pe cel mai mare

necredincios francez (Voltaire) să spună că numai creștinii au avut virtuți divine. (pag 17).

Indemnați-vă deci toți a citi cartea aceasta și a vedea, că învățăturile și adevărurile divine sunt cele mai educative și moralizatoare pentru toți oamenii și toate timpurile. Veți găsi combătute toate doctrinele primejdioase creștinismului. Veți găsi tratat sistemul averroist, care a precedat filosofia renașterii. Și iarăș filosofia renașterii trebuie să fie cunoscută de oricare teolog, de fiecare preot. Tot auzim despre *renaștere* că este reînvierea culturii antice greco-romane, dar un preot trebuie să știe cum a ajuns *Renașterea* să dea atenție deosebită elementelor instinctive față de preponderența dată spiritului de evul mediu.

Și încă ceva. Dacă în evul mediu cultura antică era modificată în interesul dogmelor, cultura Renașterii a introdus elemente păgânești din cultura antică premergătoare erei creștine. Toate acestea este bine să le știm.

Autorul arată decăderea morală a papilor și ivirea reformațiunii cari au încurajat curentele ateiste și libertine. Combate apoi pe Holbach și apoi face o strălucită apologie a creștinismului, relevând momente neperitoare din viața sf. Antonie Cel Mare. Citează lucruri minunate din scrierile savantului francez Fustel des Coulanges și Thomas Macaulay. Acesta din urmă a fost ministru de războiu al Angliei (1800—1859) și scriind minunat despre creștinism, noi cităm aici câteva rânduri:

„Cine cunoaște vre-o Instituție, — zice el —, care să fi rămas în omenire vie și în picioare, în afară de Biserica creștină? Numai ea singură se întâlnește pe pământ legând și astăzi între ele cele trei evuri ale istoriei omenirii. Când fumul tămâierilor păgâne se ridica în Panteon, ea era în picioare. Când leopardzii și tigrii se însălbățeau și mai mult, în am-

fiteatrul lui Flaviu, ea era în picioare. Când saxonii pătrunseră în Britania, ea trăia și lucra. Când Francii intrară în Galia, ea era acolo. Strălucirile republicii Veneției, ea le-a văzut și născând și murind. Deasemenea, toate Dinastiile Europei s'au topit în ochii ei, rând pe rând; iar Dinastia ei de Prelați prezintă și azi același șir neîntrerupt din vremea Apostolilor și a sfințelilor Scripturi.

Cum s'ar putea deci crede, că o Instituție care a fost și a rămas neconținut aceiași, față cu toate prefacerile omenirii, s'ar mai putea clătina pe pământul acesta, fie de timp, fie de spațiu¹⁾.

În studiul acesta P. Sf. Vartolomeiu face unele referiri de ordin practic, spunând că Oastea Domnului și Frăția Ortodoxă ar fi organizații nepotrivite cu firea Bisericii noastre.

Noi nu împărtășim această părere a P. Sf. Sale.

În cartea P. Sf. Sale se cuprind și o mulțime de predici și cuvântări, dintre cari pe noi ne-a răpit mai ales acelea despre învățământul religios, pentru că ele conțin adevăruri strălucit dovedite și de o mare actualitate. Cine va citi discursul din Mai 1912 când P. Sf. Sa a fost ales inspector al seminariilor și cele două discursuri din Mai 1913 ținute în ședintele Consistorului superior Bisericesc, va constata o strălucită competență a autorului în materie catihetică.

Credem a fi accentuat în mod suficient importanța acestei cărți, pentru care aducem Prea Sfințitul autor cele mai vii felicitări.

† Grigorie
Episcopul Aradului

Icoana Familiei Creștine.

De P. Sf. Sa Dr. Grigorie Gh. Comșa

(C o n tin u a r e.)

Disciplina dedă pe copil la moduri de lucrare întocmite după placul lui Dumnezeu. Exortățiunea se îngrijește, ca binele să nu rămână numai o dedare externă, ci să se înrădăcineze în inimă. Prin disciplină și exortățiune fără iubire, inima copiilor se închide pentru părinți; prin disciplină și exortățiune cu iubire, se deschide părinților ușa către inima copiilor. Părinții și educatorii au să avertizeze pe copii dela rău și să-i conducă astfel, încât mai târziu în toate cugelările și faptele lor dânsii să fie în stare de a imita pe Iisus Hristos. *Scopul suprem a toată disciplina și exortățiunea are să fie: a conduce pe copil la Iisus Hristos.* Și aceasta conducere se întâmplă nu numai prin cuvinte, ci mai ales prin exemple vii, căci faptele părinților sunt cărțile, din cari pot învăța copiii și numai dacă tulpina este sfințită, vor fi și ramurile ei sfințite.

Copiii trebuie să arate *ascultare și stimă* față de părinți; numai așa vor putea fi ei plăcuți lui Dumnezeu. Motivul purtării bune, n'are să fie frica de pedeapsă, nu istețimea ci, frica de Dumnezeu și iubirea față de El¹⁾.

Dintre pedagogii noștri consacrați, amintim aici pe dl. profesor universitar G. G. Antonescu. Domnia Sa în cartea: *Istoria Pedago-*

giei. Doctrinile Fundamentale ale pedagogiei moderne se ocupă cu părerea diferiților pedagogi. Despre Locke spune, că la el educația în familie e mai accentuată decât cea școlară. Locke este combătut în afirmația, că numai în familie se poate face o bună educație, căci nu toate familiile sunt în stare a avea un bun educator și de multe ori în familie se dau pilde rele, dar se aprobă principiul, că educația morală se poate face mai bine în cercul restrâns al familiei¹⁾.

O atenție mai deosebită se dă problemei educației religioase în familie când tratează despre părerile marelui pedagog Pestalozzi. Viața familiară, după Pestalozzi, produce copilului intuiții morale și produce fapte vii ca efect al afecțiunilor instinctive. Pestalozzi spune că iubirea de mamă produce în copil încredere, recunoștință și supunere. Temerea și neliniștea copilului le înlătură mama, ceace face pe copil să fie recunoscător, apoi copilul se supune căci vede dependența de mama sa. Dar când copilul are forțe cari cer sprijin mai mare, pe care mama nu-l poate da, atunci trebuie să i se inspire ideea în sprijinul lui Dumnezeu.

„Credința religioasă va fi cultivată tot pentru calea intuiției. Pestalozzi atrage atenția asupra exemplului ce trebuie să dea părinții:

¹⁾ Antonescu: Doctrinile fundamentale ale pedagogiei moderne Ed. II. p. 94.

copilul e bine să vadă pe părinți rugându-se; să audă vorbindu-se de Iisus Hristos, de viața sa exemplară și de moartea sa sublimă. Ziua Domnului să-i pară din prima copilărie o zi solemnă, consacrată lui Dumnezeu. Cântecul religios, sunetele clopotelor dela biserică să facă asupra lui o impresie profundă și să-i deștepte în mod sensibil respectul pentru Dumnezeu.

„După ce l-a învățat la sânul ei să găngăvească numele lui Dumnezeu, (mama) îi arată dragostea universală în soarele ce răsare, în râulețul ce murmură, în fibrele arborelui, în frumusețea florilor, în picăturile de rouă atotputința dumnezeiască în el însuși, în razele ochilor lui, în mlădierea articulațiilor sale și în sunetul glasului lui. Ea (mama) îi arată pretutindenea pe Dumnezeu și ori unde îl vede copilul, inima lui se înalță și văzând pe Dumnezeu în lume, el iubește lumea. Bucuria ce-i cauzează lumea lui Dumnezeu se amestecă în copil cu bucuria ce-i dă Dumnezeu El îmbrățișează pe Dumnezeu și lumea și pe mama sa într'un singur și acelaș sentiment⁽¹⁾).

1) *Familia*. Baza culturii poporului este educația în familie. În afară de faptul, că primele influențe educative, cari sunt în mare parte decisive pentru evoluția fizică și psihică a individului, vin dela părinți, motivele, cari l-au determinat pe Pestalozzi să dea o foarte mare importanță educației familiare, sunt următoarele: În primul rând faptul că fondul sufletesc necesar pentru evoluția morală și umană a individului, adică iubirea și credința, nu rezultă din principii raționale, ci din intuiția directă și exercitarea lor. „Credința și iubirea, zice Pestalozzi în Leonord și Gertruda, nu se cultivă prin vorbe spuse despre aceste înalte și sfinte fundamente ale vieții noastre interne, ci prin faptul viețuirii în iubire și în credință“.

Însă dat fiind că, pe de o parte credința și iubirea trebuiesc deșteptate în sufletul nostru încă din copilărie, pe de altă parte, legătura naturală dintre părinți și copii este — după cum am văzut — elementul cel mai favorabil pentru producerea și menținerea acestui fond sufletesc, vom înțelege ce rol important joacă familia în evoluția morală a individului. „În familie se întrunesc mijloacele esențiale ale oricărei adevărate culturi omenești“.

Al doilea motiv este faptul, că educația familiară favorizează echilibrul torțelor, deoarece obiectul activității în familie este de așa fel, în cât mai totdeauna pune în mișcare în

acelaș timp, mintea, inima și mâna. Copilul, când ia parte la afacerile căsniciei sau execută dorința și voința părinților și fraților, e însuflețit de tendința de a-i mulțumi și prin urmare la forța intelectuală și fizică se asociază sentimentul.

Educația familiară nu este numai o introducere la opera educativă, care ar putea să lipsească, fără ca organismul educativ să fie atacat, ci ea reprezintă un element constitutiv de cea mai mare importanță. Dacă în om există toate forțele morale, intelectuale și de dexteritate, ca forțe fundamentale datorite de Dumnezeu, a căror dezvoltare o solicită educația poporului și cultura națională, în buna stare a familiei — adică în relațiile pure și omenești dintre tată, mamă și copii — găsim mijloacele fundamentale pentru dezvoltarea suficientă și armonică a acestor forțe.¹⁾

Cap. II.

Voia lui Dumnezeu și pilda Sfintei Fecioare.

Odinioară datorise Dumnezeu în Hebron un prunc minunat părinților Zaharia și Elisabeta, iar vecinii întrebau nedumeriți: „Ce va fi pruncul acesta?“ (Luca 1 v. 66). Pruncul era Ioan care a devenit un sfânt și botezător al Domnului nostru Iisus Hristos și despre care însuși Domnul a spus: „Adevăr zic vouă că între cei născuți din femeie nu s'a ridicat mai mare decât Ioan Botezătorul!“ (Mat. 11 v. 11).

La nașterea fiecărui prunc își pun părinții întrebarea: ce va fi din pruncul acesta, căci altcum n'ar fi părinți adevărați; dar și biserica își pune aceasta întrebare, căci ea prin botez a născut sufletește pe pruncul ce vine în lume! Precum albinele duc din floare în floare taina rodului pomilor, așa dorește ea să ducă în sufletele nouilor născuți roadele florilor cerești. Nici Heruvimii și nici Serafimii nu știu care va fi soarta viitoare a noului născut, căci Dumnezeu în Atotștiința Sa nemărginită a pus un văl peste taina viitorului.

Dar cu atât mai mult se interesează biserica de acest viitor al pruncului și mai ales în ziua de azi. Astăzi mulți din cei cari alcătuiesc familia au uitat de datoria lor. Și ce este datoria? Este o determinare hotărâtă prin legi, de care omul nepăsător de azi nu prea voiește să știe.

Omul modern a detronat pe Dumnezeu din familia sau mai bine zis și din familie, iar când

Antonescu: op. c. pag. 357.

¹⁾ Antonescu: o. c. pag. 375.

vede dezastrul aruncă vina asupra școalei, bisericiei și a societății! Omul de azi se așază pe sine în fruntea piramidei și nu voiește să recunoască peste el o autoritate mai înaltă și nici un legiutor. De aici vine apoi că el nu recunoaște nici datorii. Și ne întrebăm: Ce autoritate este fără Dumnezeu? Omul se crede atunci egal cu alții, pe cari nu-i recunoaște îndreptății să-i poruncească lui. Fără Dumnezeu nu pot aștepta părinții supunere dela copiii lor și nici statul nu are dreptul să impună legi! Autoritatea trebuie să vie din o sursă mai presus de om, dela Dumnezeu. Sfântul Pavel de aceea zice: „Tot sufletul să se supuie stăpânirilor, căci nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu“ (Romani 13 v. 1). Adică numai aceea este stăpânire adevărată, care ascultă de Dumnezeu.

Dar unor filozofi nu le trebuie Dumnezeu și astfel văzând că societatea omenească nu poate trăi fără legi, — ei spun că simțul datoriei și al supunerii către legi isvorăște din simțul moral! Toată morala deci s'ar întemeia pe anumite dispoziții, aplicări ale sufletului, de a accepta o lege, o supunere! Și filozofii nici nu-și mai bat capul să lămurească de unde vine, de unde isvorăște simțul moral și cum se face că omul are aplicarea de a accepta anumite norme și legi?

Noi lăsăm în pace pe filozofii cari se mândresc cu știința lor și zicem că sentimentul datoriei nu se poate întemeia, decât pe autoritatea unui Dumnezeu. Ciudat raționează, de pildă, filozoful August Messer, când spune că poruncile morale sunt date în conștiința omului și nu trebuie să admitem existența unui legiutor!¹⁾ Noi îl întrebăm de unde știe omul sau care este criteriul după care el privește o lege ca obligatorie pentru sine? E ușor să zici că cel mai bun lucru este să trăiești după cea mai bună conștiință, dar care este aceea? Care este cea mai bună știință și conștiință?

Credința noastră creștină încă primește conștiința, adică vorbește de conștiință. În cartea lui Isus, fiul lui Sirah citim: „În toate lucrurile tale, urmează cu credință conștiința ta“ (32 v. 37). Sfântul Pavel zice către Romani: „Tot ceea ce nu este din conștiință, este păcat“ (14 v. 23). Conștiința noastră creștină nu atârână în aer, ci este glasul lui Dumnezeu în om, care ne spune când am călcat o lege și când o am păzit. Conștiința noastră lucrează după motive superioare. Ca pildă aducem aici credincioșia și conștiința cu care sfânta Fecioară Maria și-a făcut datoria față de Dumnezeu. Ea avea conștiința că trebuie să îndeplinească o

voie mai înaltă. Ea se supune și acelor îndatoriri ale legii, cari pentru ea nu erau propriu zis obligatorii. Vine spre curățire în templul din Ierusalim, și aduce jertfă înaintea preotului în templul din Ierusalim (Luca 2 v. 24). Voia lui Dumnezeu era pentru ea un glas mai înalt și obligator: „Fie mie după cuvântul tău“ (Luca 1 v. 38). Nici nu se poate găsi în întreagă sfântă scriptură un loc mai potrivit din care să se vadă că conștiința este glasul lui Dumnezeu în om! *Ea știa că ceea ce Dumnezeu voiește, nu poate fi decât bine;* Ea vedea pe însuș Mântuitorul ca pildă a datoriei! Ea și-a dat seama, că Mântuitorul este alotștiutor și cunoaște adâncul inimilor și faptul acesta o îndemna să se poarte cu cea mai înaltă conștiință.

Ea știa că darul lui Dumnezeu era cu dânsa și faptul acesta îi aducea liniște sufletului. Cu liniștea aceasta ea a știut să se lapede de sine! Niciodată nu s'a plâns de greutățile vieții și n'a dorit să fie lipsită de încercări. Cu mărinimie a îndurat persecuția lui Irod și mângâierea nu i-a părăsit inima, când a stat sub crucea Celui răstignit pentru noi!

Adevărat soare este deci Maica Domnului pentru noi și precum soarele luminează calea noastră pământească și nu putem rățăci, așa luminează și calea sufletului nostru. Nimeni nu ne va putea arăta o pildă mai minunată de urmare a voiei lui Dumnezeu și putem urma faptele ei. Dacă ar fi săvârșit minuni mari în viață, ca ceilalți sfinți, dacă ar fi săvârșit fapte mari, cu răsunet în toată lumea, dacă ar fi dus o viață de cinste, pietate excesivă și mortificare ca Ioan Botezătorul, dacă ar fi trăit retrasă într'o peșteră, petrecând mai mult cu îngerii în rugăciune solitară, ar putea zice orice creștin: „așa viață eu nu pot să duc“. Dar viața ei a fost viața simplă, trăită într'o familie, cu grele îndatoriri de mamă, cu muncă și griji, cu lacrimi și sudori, însă o viață de sfințenie, care i a adus cununa nevastăjii a mării.

Iată de ce ne trebuie în familia de azi pilda Sfintei Fecioare, pentru că ne trebuiesc mame cu mâna pe muncă, dar cu inima la Dumnezeu! Nimeni, nici filozofia, nici știința, nici tehnica nu ne vor da binefaceri mai mari decât binefacerile familiei creștine, ale educației creștine în familie. Azi este la ordinea zilei disprețul autorității pe toate terenurile și de aici urmează lipsa de conștiințiozitate în împlini-

¹⁾ August Messer: Die Philosophie der Gegenwart in Selbstdarstellungen. Leipzig. p. 30.

rea datoriei. Cei mai mulți cer numai drepturi, dar nu caută ca mai întâi să se facă vrednici de ele. Tineretul nu mai are azi pilda unei drepte măsuri, nedreptățile, imoralitățile nu scad.

Cât de dorit este deci pentru lumea de azi duhul sfinte! Fecioare! Patru stâlpi puternici pot sta la temelie duhului care ne trebuie.

Icoane Sufletești.

— Pilde pentru Popor —

Credincioșilor mei din Episcopia Aradului.

Știu, iubii mei că sufletul vostru înseamnă după Dumnezeu, precum pruncul se dorește după iubita sa mamă. Pruncul neputincios se mișcă și se frământă, dar nu poate ajunge singur la mama sa, care-l aude și aleargă să-l ia la sânul ei. Așa doresc eu ca voi prin tot felul de învățături folositoare să alergați spre atotputernicul Dumnezeu și să ascultați de poruncile Lui. În cele următoare vă împărtășesc 22 pilde de citit pentru mângâierea sufletului vostru.

Cu binecuvântări arhieresti Arad, la Înălțarea sfinte! Crucii 1934.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa,
Episcopul Aradului.

Ajutorul frățesc.

Un om călătoria prin munți și sosi într'un loc, în care o stâncă mare, căzând de sus și oprindu-se'n drum, îl astupase complet și, în afară de acest drum, nu era altă potecă nici la dreapta nici la stânga. Văzând omul că nu mai poate să-și continue drumul din cauza stâncii, încercă s'o miște, pentru a-și face loc de trecere; dar toată munca fu în zădar.

S'așeză plin de tristețe și zise: „Ce se va întâmpla cu mine, când va veni noaptea și mă va surprinde în această singurătate, fără hrană, fără adăpost și fără nici o apărare în ora când fiarele sălbatice ies pentru a-și căuta prada.

Și cum era cufundat în acest gând, sosi un alt călător și făcând și acesta ca cel dintâi, fără a isbuti ceva, s'așeză jos, tăcut, cu capul plecat.

După acesta veni ră alții și nici unul nu putu să miște stâncă și teama tuturor era mare.

Unul din ei zise:

„Fraților, cecece nici unul din noi n'a

putut face singur, cine știe dacă nu vom isbuti împreună?”

Ei se ridicară și împreună mișcară stâncă cea grea, care cedă, rostogolindu-se'n vale și ei putură astfel să-și urmeze drumul în pace.

Faceți și voi ca acești călători. Lăsați cerțurile de cari se bucură vrăjmașii noștri și fiți frați creștini.

După „Lamenus“
de Pr. N. I. S-Argeș.

Biserica.

„De ce trebuie să alergi numai decât la biserică spre a asculta predica, doar Dumnezeu este pretutindeni — zise un necredincios către un bun creștin.

Bunul creștin, răspunse:

„Și aerul pe care-l respirăm are apă în el, dar ca să ne potolim setea trebuie să ne ducem la fântână!”

Adunarea „Astrei” la Târgu-Mureș

Cuvântul de chemare al „Astrei” la congresul general din acest an a avut răsunet în toate părțile pământului românesc. În zilele de 8—9 Sept. c. străzile mândrului oraș din inima Secuimii, forfoteau de lume românească din apropiere și din depărtări.

Serbările s'au început cu slujbi dumnezeiești la ambele biserici românești. După care s'a trecut la Palatul Cultural în sala cea mare unde s'a ținut congresul. Prezidează d. Iuliu Moldovan, prof. la univ. clujană. Acesta deschide seria cuvântărilor, rostind un foarte substanțial discurs despre rosturile „Astrei” în viața noastră națională. Alți vorbitori: P. S. Sa arhierul Vasile Stan în numele Bisericii ortodoxe prot. I. Câmpeanu în numele bisericii unite; prof. univ. D. Gusti, fost ministru, în numele „Fundațiilor regale”; d. Aug. Caliani în numele Min. Instrucțiunii d. Bogdan Duică în numele Academiei Române; d. Teodorescu, general, în numele armatei, d. I. Bozdog, prof., în numele „Astrei” din Tg. Mureș ș. a. După masă a conferențiat d. Sextil Pușcariu despre „Perspectivele culturale ale „Astrei”, iar d. Alex. Lupeanu-Melin a vorbit la matineul „Șoimilor” dela arenele sportive. Seara: concert în palatul cultural. — Era așa de binevenit, după puternicile impresii lăuate de conductul etnografic și defilările din după amiaza zilei!

A doua zi: ședința președințiilor de despărțeminte. Se pun și se desbat două probleme: Școala țărănească, și: Organizarea social-economică a statelor. Cea dintâi este expusă de d. Dr. Vasile Ilea, a doua de d. Dr. I. Bozdog, în cadre de referate amănunțite și bine documentate. Urmează rapoartele diferitelor secțiuni. — Festivalul de după masă al „Șoimilor” din jud. Cluj, și corul celor din Sâncraiu, au încheiat serbările culturale-naționale dela Târgu-Mureș.

La începutul anului școlar

Ministerul Instrucțiunii prin ord. Nr. 14331/1934 a pus în vedere tuturor școalelor primare din țară, că prelegerile se încep cu data de 15 Septembrie c. În baza modificării noului legi a învățământului primar, fiecare părinte este obligat să-și trimită copilul la școală, căci în caz contrar imediat va fi supus la amenzi grele. Școala și obligativitatea, care în ultimul timp a fost neglijată, prin noua lege va reveni la normal. Mai ales cursul complementar — cl. V-VI unde s'a observat o nepăsare în respectarea obligativității, va fi strict supravegheată de organele de control. Este deci în interesul fiecărui părinte să-și trimită de bună voie copilul la școală, ca astfel să nu fie supus consecințelor legii. Este și timpul suprem că fiecare părinte să fie conștuit de însemnătatea școlii, mai ales azi, când străinii pe toate terenurile lucrează să ne-o ia înainte. —

Părinți, gândiți-vă și la viitorul copiilor voștri și trimiteți-i regulat la școală ceea ce va fi spre binele lor voștri, cari atunci când vor fi mari, vor fi oameni cu carte.

INFORMAȚIUNI.

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru a plecat Duminică în 16 Septembrie l. c. la București pentru a rezolvi mai multe probleme de ordin bisericesc ale eparhiei noastre. A sosit dela București Joi dimineața în 20 l. c.

P. S. Sa Episcopul Grigorie la Timișoara. Duminică 23 l. c. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a slujit sf. liturghie în bisericuța suburbaniului Iosefin din Timișoara. La fine s'a făcut o procesiune la noua biserică unde P. S. Sa a sfințit crucile pentru turnuri, ținând apoi o puternică predică.

După masă P. S. Sa a săvârșit cununia dsoarei Dochiza Coman, fca primarului Augustin Coman din Timișoara cu dl inginer Gabric Dumitriu. La fine P. S. Sa a rostit o frumoasă predică și a dăruit miresei Testamentul nou legat în ediție de lux.

P. S. Sa a fost însoțit de părintele consilier Păcățianu.

Distins cu brâu roșu. Prea Sf. Sa Episcopul Grigorie, a împărtășit preotului Teofil Nistor din Remetea-Mare, protopopiatul Timișoarei, binecuvântarea pentru a purta brâu roșu. Dorim ca aceasta distincție să fie un stimulent pentru o muncă tot mai rodnică din partea părintelui Nistor.

Un mare mecenat. Distinsul fiu al bisericii noastre, Dr. Eugen Nicoară din Reghin, și-a lăsat întreaga sa avere în valoare de peste 10 milioane lei, episcopiei ortodoxe române din Cluj. Dorim ca fapta nobilă a medicului Nicoară, care este fiu de preot, să fie urmată de mulți fii ai bisericii noastre.

Ziare noi. În orașul Arad, apare cu data de 9 Septembrie, Gazeta Antirevizionistă, redactată de publicistul Isala Tolan. Conține neprețuit material contra vântului revizionist din Ungaria. Numărul întâiu conține un substanțial mesaj al P. S. Sale Episcopului Grigorie, și mai multe articole bine scrise. O recomandăm tuturor românilor de pe granița de vest a țării noastre. Apare săptămânal. Redacția: Arad, Strada Nicu Stăjerel No. 3.

Glasul Torontalului, ziar săptămânal, scris într-o frumoasă limbă românească, apare în Sânicolaul mare. Proprietar și redactor Silviu Albu. Apără interesele românilor de pe graniță și pe ale bănațenilor din Torontal.

Deschiderea anului școlar. Duminică în 16 Septembrie a. c., la toate școalele din orașul Arad, s'au servit slujbe divine — de către preoții rânduiți pentru acest scop — prin cari s'a invocat ajutorul lui Dumnezeu asupra noului an școlar. În Luni dimineața la ora 7¹/₂, stradele Aradului erau traversate de studenți, fete și copilași cari se grăbeau fiecare la școala sa, să înceapă un nou an de muncă și pregătire pentru viața ce-l așteaptă.

Necrolog. Cu adâncă durere anunțăm, că mult iubita noastră soție, bună mamă, soacră și bunică

Nina Golumba n. Niculescu

preoteasă

a încetat din viață în ziua de 8 Septembrie 1934, iar înhumarea scumpei rămășițe s'a făcut în ziua de 10 Septembrie în cimitirul din Berzasca jud. Caraș.

Fie-ți memoria binecuvântată și țărâna ușoară!

Berzasca, la 10 Septembrie 1934.

Preot Arsenie Golumba soț. Sava Golumba Traian Golumba, Veturia Maior Haica fil. Maior Ioan Haica ginere. Lucia Golumba, Liuba Golumba nurori. Horia Golumba, Dorina Golumba, Ionel Haica, Dolna Golumba nepoți.

Biserica ortodoxă în Anglia și Belgia. În orașul Londra sunt două biserici ortodoxe: una greacă și alta rusă. Întrucât mulți englezii au început să treacă la ortodoxie, s'a înființat o nouă parohie ortodoxă, unde se face serviciul divin în limba engleză.

De asemenea în orașul Amay din Belgia s'a înființat o parohie ortodoxă franceză, pentru ortodocșii proveniți din catolicism sau protestantism și cari vorbesc franțuzește.

Dumnezeu lucrează prin misionarii săi, pentru realizarea universalității Bisericii, care trebuie să fie una, sobornicească și apostolească!...

Sf. Episcopie ort. rom. a Aradului.

Nr. 5668/1934.

Prea Cucernice Părinte,

Se aduce la obștească cunoștință, că Societatea ortodoxă-națională a femeilor române din București întreține în București Str. Principatelor Unite Nr. 63 un institut, în care se primesc fice de preoți, ca interne, semi-interne și externe, cu reducere de plată, întrucât vor fi recomandate de eparhiile respective și vor avea nota medie de absolvirea clasei precedente cel puțin 7.

P. C. Părinți preoți interesați, pot să se adreseze după informații pe mai departe către Comitetul central al numitei societăți, și de va fi cazul, vor cere de aici recomandăția necesară, prezentând copii de pe certificatul școlar și despre cel despre starea materială.

Arad, 10 Septembrie 1934.

† GRIGORIE,
Episcopul Aradului.

Ordin Circular

Nr. 5797/1934

Având în vedere că vechile biserici, monumente istorice, reprezintă o mare valoare pentru trecutul nostru religios și național, dispunem, ca acolo unde se găsesc astfel de biserici, parohiile să facă orice sacrificii ca să le păstreze și să le întrețină și ori de câte ori au o sumă cât de mică strânsă, să o folosească pentru întreținerea acestor scumpe moșteniri, ale strămoșilor, adresându-se în acest scop Comisiunii Monumentelor Istorice, care e gata în tot momentul să le dea îndrumări și ajutoare.

Pentru a evita dărâmarea unor astfel de monumente și construirea în locul lor a altor biserici, cari de multe ori au o arhitectură de un gust îndoielnic și de o solidaritate cu mult inferioară vechilor biserici, dispunem că parohiile nu au voie nici să ceară planuri de biserici noi, nici să procedeze la construirea unei noi biserici înainte de a aduce la cunoștința Ven. Consiliu Central Bisericesc — pe cale ierarhică — dacă în parohie există sau nu vre-o biserică construită înainte de anul 1934.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 13 Sept. 1934.

*Consiliul eparhial ort. rom.
Arad.*

Nr. 5492/1934

Ordin circular

Având în vedere că Noul Testament, tradus de părintele Galaction (Gr. Pișculescu) și Psaltirea tălmăcită și rânduită de P. Sf. Nicodem, sunt textele oficiale pe cari le posedăm ale acestor părți din Sf. Scriptură, le recomandăm tuturor P. C. preoți și profesori de religie ca la explicările biblice să se folosească de aceste cărți și totodată să le recomande și credincioșilor și mai ales tineretului, fiind cărți de o bună îndrumare sufletească.

Pentru fiecare carte în parte s'a fixat un preț minimal și s'au și broșat la olaltă, stabilindu-se prețul de Lei 100.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 13 Sept. 1934.

*Consiliul eparhial ort. rom.
Arad.*

Bibliografii.

Merinde Pentru Sufletele Credincioase, predici la toate praznicile și sărbătorile anului bisericesc, de Dr. Andrei Buzdug, profesor la Academia teologică din Cluj.

Dragoatea cu care a fost primită de preoșimea noastră, Predicile la toate Duminecile anului bisericesc ale dlui profesor Dr. A. Buzdug, l-a îndemnat să scoată de sub tipar un nou volum de predici pentru praznicile și sărbătorile anului bisericesc. Sunt predici scrise cu competența omului de specialitate: bine concentrate, într'o limbă ușoară și cursivă. Volumul conține 29 predici — costă 40 lei. Le recomandăm preoșimei noastre. De vânzare la Librăria Diecezană.

Cum să cetim Sfânta Scriptură? O broșură de 36 pagini scrisă de P. S. S. Arhi-reul Grigorie Leu, vicarul Sf. Mitropolii din Iași. Autorul ne indică cum trebuie cetită și înțeleasă Sfânta Scriptură în conformitate cu învățăturile Bisericii noastre și contrar sectarilor cari dau textelor biblice un înțeles eronat. Cartea P. Sale este un studiu interesant, care trebuie studiată de preoșii noștri. Costă 8 lei. De vânzare la Librăria Diecezană Arad.

Cărți de religie

pentru școlile primare de *N. Crișmariu preot pens.*
Se găsesc la Librăria Diecezană din Arad
cu rabat de 40%.

Istorie biblice a Lei 22
Istorie bisericești a Lei 20
Catechism a Lei 20

Parohii vacante.

Comitetul ppopesc ort. rom. din tractul proto prezbiteral Giula (Gyula, Ungaria) publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a concursului în organul oficial „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de protopop cu sediul în Giula, Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Uzufuctual sesiunii parohiale centrale.
2. De fiecare suflet 2 fileri încasași în proporție numerică a sufletelor dela fiecare parohie prin epitropia parohială. Acei cari doresc a reflecta la acest post de protopop, să binevoiască a-și înainta cererile instruite reglementar cu toate actele și documentele prevăzute în st. org. și în concluzele congresuale, cari se recer dela concurenții la postul de protopop, în termenul concursului pâr. Petru Mândruțau încredințat cu conducerea actului electoral din partea sinodului ppopesc din 18 August 1934

*Comitetul protopopesc ort. rom.
din tractul Giula.*

—o—

3—3

In baza ordinului Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 3823/1934, — se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul Nicolae Raichici din Iancahid (Jugoslavia).

Parohia este de clasa I-a.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Jumătate din sesiunea parohială constătătoare din 32 jug. cad. pământ arător și un jug. cad. grădină.
 2. Jumătate din stolele legale.
 3. Jumătate din birul legal.
 4. Jumătate din salariul dela stat al parohului.
- Alesul va predica regulat în biserică, și dacă va fi îndreptățit, va chatehiza la școala primară din loc, fără altă remunerație și va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Reflectanții se vor prezenta în timpul concursului în vreo Duminică sau sârbătoare în biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, având avizul prealabil al administratorului protopopesc.

Cererile de concurs se vor adresa consiliului parohial din Iancahid și se vor înainta administratorului protopopesc din Sarca (Jugoslavia).

Consiliul parohial.

In înțelegere cu: *Gherasim Andru*
adm. ppopesc.

—o—

3—3

Conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial ort rom din Arad, Nr. 5421/1934, pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Valer Cristea din parohia Zimbru, cu filiile Dulcele și Brustureșc, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Uzufuctual integral al sesiunii parohiale constătătoare din 17 jug pământ, parte arător, parte fânaș.
2. Stolele legale în întregime.
3. Birul legal, în întregime, care se ia în concurs din oficiu.
4. De casă parohială capelanul va beneficia numai după moartea parohului. Deci până atunci alesul se va îngriji de locuință pentru sine.

Capelanul va servi și va predica regulat la serviciile divine din Duminică și sârbători. Va îndeplini toate funcțiile din parohia matră și din filii. Va catehiza elevii ort. rom. dela școalele primare din parohia matră și din filii, fără altă remunerație dela parohie.

Va suporta și va plăti toate impozitele după sesiune și după întreg beneficiul parohial pe care îl are.

Parohia este de clasa III-a (a treia), deci dela recurenți se cere cvallificațiunea corespunzătoare.

Cei ce doresc a reflecta la acest post, se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică din Zimbru, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și adresate Consiliului parohial din Zimbru, se vor înainta oficiului protopopesc în Garahonț.

Consiliul parohial

In înțelegere cu

Constantin Lazar
protopop.

3—3

Cucerntce părinte,

Indeamnă elevii de școală și cunoscuții Sf. Tale să cumpere cele necesare și să sprijinească Librăria Diecezană proprietatea Diecezei, iar nu să îngrașe averea librărilor proprietatea particularilor și de altă confesiune.

Administrația.

La Compactoria Diecezană se primesc spre legare, cărți școlare cu cele mai ieftine prețuri.

